

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 16 juli 2015 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Düsseldorf – Tyskland) – Huawei Technologies Co. Ltd mot ZTE Corp., ZTE Deutschland GmbH

(Mål C-170/13) ⁽¹⁾

(Konkurrens — Artikel 102 FEUF — Ett företag är innehavare av ett patent som är nödvändigt för en standard och med avseende på vilket det hos standardiseringsorganisationen har åtagit sig att bevilja tredje man licens på skäliga, rimliga och icke-diskriminerande villkor ("Fair, Reasonable and Non-Discriminatory terms") (så kallade FRAND-villkor) — Missbruk av dominerande ställning — Talan om patentintrång — Talan om förbuds föreläggande — Talan om återkallande av varor — Talan om företeende av redovisning — Talan om skadestånd — Skyldigheter för innehavaren av ett patent som är nödvändigt för en standard)

(2015/C 302/02)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Düsseldorf

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Huawei Technologies Co. Ltd

Motparter: ZTE Corp., ZTE Deutschland GmbH

Domslut

- 1) Artikel 102 FEUF ska tolkas så, att det inte ska anses att innehavaren av ett patent som är nödvändigt för en standard som har tagits fram av en standardiseringsorganisation, som gentemot denna organisation oåterkalleligt har åtagit sig att bevilja tredje man licens på skäliga, rimliga och icke-diskriminerande villkor ("Fair, Reasonable and Non-Discriminatory terms") (så kallade FRAND-villkor), missbrukar sin dominerande ställning på marknaden, i den mening som avses i denna artikel, genom att väcka talan om patentintrång, för att få intrånget i sitt patent att upphöra eller för att de varor för vilkas tillverkning patentet har använts ska återkallas,

— om innehavaren, innan talan väcks, för det första har underrättat den påstådda intrångsgöraren om det intrång som görs gällande mot vederbörande genom att ange vilket patent det rör sig om och genom att precisera på vilket sätt det har skett ett intrång i patentet, och för det andra, efter det att den påstådda intrångsgöraren har uttryckt sin önskan att ingå ett licensavtal på FRAND-villkor, till vederbörande har översänt ett konkret och skriftligt anbud om licens på sådana villkor, bland annat med angivande av avgiftens storlek och metoden för dess beräkning, och

- om nämnda intrångsgörare fortsätter att använda det aktuella patentet utan att på ett omsorgsfullt sätt reagera med anledning av anbudet, i enlighet med normalt handelsbruk på området samt god tro, vilket ska fastställas på grundval av objektiva omständigheter, och som bland annat innebär att det inte får förekomma någon förhållningstaktik.
- 2) Artikel 102 FEUF ska tolkas så, att det, under sådana omständigheter som dem som är aktuella i det nationella målet, inte är förbjudet för ett företag, som har en dominerande ställning och är innehavare av ett patent som är nödvändigt för en standard som har tagits fram av en standardiseringsorganisation, som hos denna organisation har åtagit sig att bevilja licens på FRAND-villkor, att väcka talan om patentintrång mot den som påstås ha gjort intrång i det nödvändiga patent som företaget innehar, varvid talan syftar till förebyggande av redovisningen av hur detta patent har använts eller skadestånd på grund av denna användning.

(¹) EUT C 215, 27.7.2013.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 16 juli 2015 (begäran om förhandsavgörande från Stockholms tingsrätt – Sverige) – Abcur AB mot Apoteket Farmaci AB (C-544/13) och Apoteket AB och Apoteket Farmaci AB (C-545/13)

(Förenade målen C-544/13 och C-545/13) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Humanläkemedel — Direktiv 2001/83/EG — Tillämpningsområde — Artiklarna 2.1 och 3 led 1 och 2 — Läkemedel som har tillverkats på industriell väg eller med hjälp av en industriell process — Undantag — Läkemedel som bereds på apotek enligt ett recept som utfärdats för en enskild patient — Läkemedel som bereds på apotek enligt indikationerna i en farmakopé och ska utdelas direkt till de patienter som betjänas av apoteket i fråga — Direktiv 2005/29/EG)

(2015/C 302/03)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Stockholms tingsrätt

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Abcur AB

Svarande: Apoteket Farmaci AB (C-544/13), Apoteket AB och Apoteket Farmaci AB (C-545/13)

Domslut

- 1) Sådana receptbelagda humanläkemedel som de som är i fråga i de nationella målen, för vilka ett godkännande för försäljning inte har lämnats av de ansvariga myndigheterna i en medlemsstat eller enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004 av den 31 mars 2004 om inrättande av gemenskapsförvaranden för godkännande av och tillsyn över humanläkemedel och veterinärmedicinska läkemedel samt om inrättande av en europeisk läkemedelsmyndighet, omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/27/EG av den 31 mars 2004, i kraft av artikel 2.1 i detsamma, om de har tillverkats på industriell väg eller med hjälp av en industriell process. Dessa läkemedel kan endast omfattas av det undantag som avses i artikel 3 led 1 i direktivet, i ändrad lydelse, om de har tillverkats enligt ett recept som utfärdats före tillverkningen, vilken ska ske specifikt för en i förväg identifierad patient. Nämnda läkemedel kan endast omfattas av det undantag som avses i artikel 3 led 2 i direktiv 2001/83, i dess lydelse enligt direktiv 2004/27, om de utdelas direkt av det apotek som har tillverkat dem till de patienter som betjänas av detta apotek. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva huruvida rekvisiten för att tillämpa dessa bestämmelser är uppfyllda i de nationella målen.